

Miloš Brom

SPIRITIZMUS a minulé životy

Eko-konzult

Lidstvo se nesporně vyvíjí od jednoduchého ke stále složitějšímu. Duchovně však lidstvo nepokročilo vůbec nikam a zůstává na stejném stupni jako před tisíci lety. U člověka se stále projevují různé nezdravé vášně, například pýcha, lakomství, závist a podobně. V tomto směru lidstvo nepokročilo, protože lidé jsou slabí, svedení a zavedení. Nechápu podstatu všech těchto různých filozofií, s nimiž přicházeli velcí myslitelé, jejichž cíl byl nejušlechtilejší: lidstvo duchovně povznést.

Při vtělení se zpravidla nejprve projevují ochranní duchové, dávající různé rady a poučení o záhadách života a smrti. Naši zemřelí přátelé s námi mluví ze záhrobí o zážitcích ze svého života, o životě v prostoru.

Úvodem

Tato kniha byla sepsána z podnětu ochranných duchů, pravidelně navštěvujících po desítky let naše seance. Od začátku spiritistického experimentování se při našich seancích vystřídal velké množství duchů. Duchové – stejně jako lidé zde na zemi – jsou buď dobří, nebo zlí. Dobří duchové nás pobízejí k dobru, zlí svádějí ke zlu. Komunikace duchů s lidmi mohou být buď skryté (ponoukání k dobru nebo ke zlu), či zjevné (řeč nebo psaní médií).

Duchy je možné v kroužku vyvolávat buď jmenovitě, nebo jen trpělivě čekat, kdo přijde. Zvolili jsme tento druhý způsob a při seancích se postupně střídali naši zemřelí příbuzní, přátelé i neznámí, kteří mohli nebo kterým bylo dovoleno přijít. Hovory s nimi byly vždy zajímavé, poučné, z našeho současného i posmrtného duchovního života.

V samých počátcích k nám přicházeli triviální, často klamaví a vulgární duchové, občas i cizinci. Po delší době nás pravidelně navštěvovali dobří, ochranní duchové, cílevědomě vedoucí náš kroužek. Díky vytrvalosti a hluboké mlčenlivosti členů kroužku jsme postupně získávali cenná sdělení, týkající se života zde na zemi i v duchovním světě, mravních a filozofických otázek, vztahů mezi lidmi i našich minulých životů. Mnohdy jsme dostávali sdělení v cizích řečech, které z přítomných nikdo neznal, což vylučuje sugesci některého z účastníků, jak často namítají odpůrci spiritismu.

Naším vedoucím ochranným duchem byl bývalý cizí diplomat, působící v Československu před druhou světovou válkou. Z jeho způsobu vyjadřování a všestranného, velice širokého rozhledu bylo zřejmé, že se jedná o bytost nadprůměrně inteligentní, s velkými všeobecnými znalostmi i souvztažnostmi tohoto i duchovního světa. Doplnovali ho i další ochranní duchové, jejichž snahou bylo vychovávat nás ve vědě duchovna, vést nás ke konání dobra a pozitivnímu

působení na okolí. Naučili nás poznávat zákonitosti duchovního světa, orientovat se v otázkách života a smrti a po odhrnutí nám roušku tajemství našich minulých životů. Provázeli nás jako věrní přátelé, kteří nikdy nezklamou a snaží se pomáhat.

Nyní by u někoho ze čtenářů v dnešním přematerializovaném světě mohl vzniknout falešný dojem, že nám snad duchové sloužili jako „dobří džinové“. Tak tomu není, protože jsme od nich nikdy nepožadovali nic, co by nám dopomohlo k materiálním ziskům. Neptali jsme se jich, jaká čísla vsadit ve Sportce, abychom vyhráli, nebo jak získat v životě jiné materiální výhody.

Akcent ochranných duchů byl vždy silně morální, očištný, vznešený, pomáhající a prosazující dobro. Myslím, že v tom je skryt podstatný důvod toho, proč má spiritismus ve světě stále dost stoupců.

Protože v uplynulých desetiletích byla literatura pojednávající o spiritismu pro většinu čtenářů nedosažitelná, je kniha rozdělena do těchto hlavních částí: O podstatě spiritismu, channelingu, elektronických hlasech, o některých poučných sděleních duchů, o spiritismu a minulých životech.

Sdělení duchů jsou vždy uváděna odlišným písmem, nebyla nijak měněna ani doplňována.

Konečnou redakci rukopisu celé knihy si vyhradil vedoucí ochranný duch.

Proto se můžeme jen domnívat, že účelem vydání této knihy bylo dále poodhalit lidem roušku tajemství mezi tímto a duchovním světem a napomáhat k tomu, aby se člověk zde na zemi snažil být lepší, prosazoval dobro, nezištně pomáhal potřebným a splnil na zemi úkoly, jimiž byl před příchodem na svět pověřen.

I. Podstata spiritismu

Spiritismus – latinsky duch – je filozofický idealistický názor na svět a vesmír, spočívající na principech křesťanství, doplněný minulými životy, znovuzrozením, zákonem karmy a komunikací s duchy. Bůh jako nejvyšší bytost stvořil Vesmír, je příčinou všech bytostí a věcí, je věčný, spravedlivý a dobrý. Božská síla je nesmírným zdrojem tepla, světla, univerzálního fluida. Duchové obývají nejen Zemi, ale celý Vesmír. Za určitých podmínek je možné navázat spojení mezi naším hmotným světem a bytostmi neviditelného světa.

Každý člověk se skládá ze 3 částí:

1. Tělo – hmotná schránka oživená duchem.
2. Duše – vtělený duch, usídlený v těle.
3. Perisprit – hmotná substance mezi duší a tělem. Duch po smrti je obalen touto jemnou látkou, která se nazývá tělem fluidickým nebo astrálním, po smrti je schránkou ducha a duchům umožňuje překonávat neprůhledná tělesa, hmotné překážky i vzdálenosti rychlostí myšlenky. Čím je perisprit jemnější a světlejší, tím jsou morální vlastnosti ducha vyšší a tím hodnotnější sdělení získáme při komunikaci. Toto fluidické tělo je starší než jeho nynější život, nezaniká, přetrvává smrt a přechází do dalšího života. Je výsledkem dlouhé minulosti duše a v něm se hromadí získané zkušenosti našich minulých životů.

Smrtí člověka končí jen jeho fyzická schránka a začíná jeho nový život v duchovním světě. Když člověk umírá, dojde k „odvtělení“ duše. Ta se oddělí od tělesné hmoty, ale zůstane obalena svým fluidickým tělem čili perispitem. V tomto stavu může působit fluidicky na bytosti a věci

hmotné a projevat se při spiritistických seancích prostřednictvím média až do dne, kdy se znovu vtělí.

Astrální tělo, které si po smrti duch ponechává, je pro nás neviditelné, ale duch je může učinit viditelným, dokonce zhmotnit, jak k tomu dochází při zjeveních. Duch je tedy bytost nehmotná, ale v určitých případech ji lze zjistit zrakem, sluchem i hmatem.

Při příchodu do duchovního světa bude u každého člověka zhodnoceno, jak splnil svůj úkol na zemi z pohledu mravního principu spravedlnosti, dobrých i zlých skutků. Potom bude duchu dopřán odpočinek, respektive posmrtný spánek. Ten může trvat od několika měsíců až po několik roků. Teprve po tomto spánku se může duch projevit.

Každý duch, podle svého morálního stavu a podle božských zákonů, bude uveden do příslušné sféry:

V té nejnižší jsou nedokonalí duchové, u nichž převažuje hmota nad duchem. Ovládá je zlo a překážkami jejich polepšení jsou například nenávisť, pýcha, závist, sobectví a podobně. Tito duchové mají jen omezené znalosti duchovního světa. Když navštíví seance, pak mohou o duchovním světě sdělovat jen neúplné nebo nesprávné poznatky.

Vyšší sféru obývají sice ještě nedokonalí duchové, ale dobří, pro něž je příznačná převaha ducha nad hmotou a touha po dobru.

Nejvyšší sféra náleží čistým duchům vyššího řádu, kteří již dosáhli nejvyššího stupně dokonalosti.

Těmito sférami duchové postupně procházejí podle toho, jak se očišťují.

V duchovním světě se duch připravuje na další cestu do našeho materiálního světa. Před znovuzrozením si duše v hrubých rysech sama určuje svůj osud a v pozemských podmínkách si jej upravuje k dobrému nebo zlému podle své svobodné vůle. Zvolí si i své příští rodiče a tím i prostředí, kde bude vyrůstat. Každé nové vtělení znamená pro duši znovuzrození v těle.

Na Zemi má člověk splnit své poslání a tím i napravovat špatné skutky a provinění z minulých životů.

Takové porušení mravních zákonů postihuje karmický zákon, která byla lidstvu známa již 4 000 let př. Kristem. Podle ní je osud každého člověka závislý na dobrých a zlých činech minulých životů i současného života. Přitom je člověk vystaven různým zkouškám (neštěstí, katastrofy apod.) s cílem dosažení dalšího duchovního pokroku. Každý zlý skutek lze odčinit, možná ne v tomto, ale v dalších životech na Zemi.

Když člověk splní své životní poslání a dosáhne dokonalosti, nepodrobuje se již životním zkouškám a již se nevtěluje.

Svět duchů a mravní zákony světa podrobně popsal na základě sdělení vyšších duchů v „Knize duchů“ (Zprávy ze záhrobí) Allan Kardec – vlastním jménem H. L. Rivail, * 1804 v Lyonu, + 1869. Studoval přírodní vědy a filozofii, byl mu udělen titul doktora a profesora medicíny.

V knize uvedl poznatky, které byly získány od duchů při spiritistických seancích, jako svět a život duchů, úvahy o převtělování, činnost a poslání duchů, navrácení do tělesného života a další. Je autorem i dalších knih – „Kniha médií“, „Kniha prostředníků“, „Nebe a peklo“, „Genesis“ a jiných. Právem je proto považován za zákonodárce spiritismu.

Způsoby spojení mezi světem živých lidí a světem duchů

Spojení mezi naším a duchovním světem zprostředkovávají média. Jsou to lidé s citlivějším vnímáním, sdělující při seanci myšlenky a názory duchů. Předpokladem činnosti médií je bezúhonnost života a vzdělávání se ve vědě duchovna.

- Lidé s mediálními schopnostmi se zpravidla projeví při prvních seancích.
- Spiritistické seance má kroužek pořádat vždy na stejném místě, v určitý den a pravidelně začínat vždy ve stejnou hodinu.
- Seance ovlivňuje i počasí. Nejlepší přístup do kroužku mají duchové při jasné večerní obloze. Je však nutné se vyvarovat pořádání seancí při bouřlivém počasí, kdy mohou být přitahovány síly zla.
- Osvětlení místnosti má být jen slabé, nevhodnější je svíce nebo slabý elektrický zdroj. Ostré, silné elektrické světlo je naprosto nevhodné, ruší setkání, zhmotnění a podstatně ztěžuje duchům přístup do kroužku. Stejně tak i kovové předměty na stole.
- Dosažení dobrých výsledků oddalují také personální změny v kroužku, které vyžadují stálé přizpůsobování se.
- Seance má začít a končit meditací nebo modlitbou, čtením z Bible nebo duchovní literatury.
- Účastníci seance mají zcela vyloučit touhu po zábavě, hmotné zájmy a roztržštěnost myšlenek. Čistými úmysly a city by se měli snažit uvést své myšlení do souladu s vyššími duchy.
- Velmi zavádějící by byly snahy pokoušet se využívat seancí ke svému materiálnímu prospěchu. Takový postup by vedl jen k hlubokému zklamání, protože tím přivábíme duchy lehkomyšlné, klamavé, nižšího řádu, kteří se kolem nás rojí a pak nás oklamou a zavedou.

Do takových seancí se vetřou opoždění a vulgární duchové, zavdáme jim příčinu k posměchu a upadneme do jejich obvyklých léček.

- Prostě, měli bychom být velice opatrní, aby kroužek či jednotlivec nepodleh vlivu černých stínů, jak bývají nazývány tyto bytosti v duchovním světě, jejichž symbolem je vše negativní a zlo. Černý stín nás může zcela nenápadně svést ke konání zlých skutků nebo nás různým způsobem pronásledovat. Proto je na místě důrazné varování: Nenavazovat lehkovážné kontakty s oním světem jen za účelem zábavy!
- Také nelze očekávat od několika seancí ohromné, přesvědčující výsledky. Ty přijdou jedině tenkrát, když se budeme seancí účastnit delší dobu.
- Spojení mezi světem živých lidí a světem duchů bylo známé již v nejdávnějších dobách. S duchovním je lze navázat několikerým způsobem.

Pohyby stolku

Patří mezi počáteční a nejznámější formu spiritistických seancí. Účastníci seance usednou u lehčího stolku. Své ruce položí na kraj stolu tak, aby ruce byly spojeny malíčky. Po nějaké době započne ve stolku praskání a chvění, stolec se začne hýbat a zvedat. Stolec může odpovídat na otázky, které jsou mu kladené, když například „ano“ bude jeden úder nohou a „ne“ dva údery nohou do podlahy.

Tyto úkazy jsou připisovány tomu, že duchové část svého univerzálního fluida mísí s fluidem vyzařovaným médii sedícím u stolku. Médium bývá mnohdy objeveno až u stolku, na základě vylíčených úkazů.

Jiné, dokonalejší formy spojení se světem duchů vyplývají ze způsobu projevu média. Média se rozlišují na písící, mluvící, kreslící a jasnovidná.

V historii spiritismu náleží dominantní postavení v úlo-

ze médií ženám. Především je to dáno tím, že ženy jsou citlivější, a proto ideálními prostřednicemi mezi naším a duchovním světem.

Píšící média – vývojově u mediumity zpravidla psaní předchází mluvení. Psaní je nejpohodlnější ze všech prostředků sdělení. Médium při seanci drží v ruce tužku, jejíž špička spočívá na papíru, a čeká. Po určité době pocítí v rameni a ruce chvění a pudivá síla je náhle nutí k tomu, že kreslí na papír různé čáry a obrazce. Značky jsou nesouvislé, až v dalších sezeních se objeví jednotlivá slova a posléze celé věty. Zpočátku budou sdělení krátká, později se objeví obsáhlé vzkazy a poučení. Projevujícím se duchům můžeme klást různé otázky a vést diskuse o životě na zemi i v záhrobí.

Píšící média se rozdělují na:

1. *Automatická* – myšlenky a vůle média jsou nezávislé na pohybu ruky. Médium je v transu a neví o tom, co píše.
2. *Poloautomatická* – vědí o tom, co píší, a slova jim přicházejí na mysl ve stejném okamžiku, kdy se tvoří na papíře.

Mluvící média – jsou v kroužcích velmi rozšířená. Při vyjadřování se často vyprávějí věci, které daleko přesahují jejich znalosti a inteligenci. Duch zde působí na ústroj řeči a médium po skončení projevu o ničem neví. Médium buď mluví, nebo píše, někdy i cizím jazykem, ačkoliv zná jen svůj mateřský jazyk. Také z účastníků seance nikdo ten cizí jazyk nezná. Proto je zcela vyloučena možnost sugesce.

Kreslicí média – Jsou známé tzv. mediální kresby, provedené zpravidla tužkou nebo perem. Médium, které v normálním životě neumí kreslit, kreslí různé květy, ornamenty, listy, bizarní postavy, fantastické výtvořky. Při spiritistickém kongresu, konaném v roce 1900 v Paříži, byla vystavena některá tato díla a vzbuzovala všeobecnou pozornost.

Jasnovidná média – objevují se již od starověku (Pýthie v Delfách, Sibyla a další) – odhalují minulost i budoucnost našeho života na základě vyšší duchovní síly.

Existují i jiné způsoby spojení mezi naším a duchovním světem. Příklad jednoho z často používaných druhů spojení:

Na papír do půlkruhu napíšeme písmena abecedy. Vlevo pod písmeny vyznačíme větší tečkou „přicházím“, vpravo na druhém konci „odcházím“. Malá porcelánová mistička (obrácená) se na okraji označí ryskou, dá se na vyznačený bod dole uprostřed a každý z účastníků seance položí na misku prst. Když přijde do kroužku duch, miska se dá do pohybu a posune se na značku „přicházím“ nebo začne přímo označovat jednotlivá písmena abecedy, z nichž se budou skládat celá slova. I když jde o způsob časově zdlouhavý, bylo takto získáno mnoho cenných sdělení.

Hlavním předpokladem úspěchu každé seance je, aby se jí neúčastnily osoby, které se těmto věcem posmívají, nevěří jim nebo se jich bojí. Rovněž ani ti, jimž jde jen o lehkovážnou zábavu.

Vtělení

U média dochází ve stavu transu k tomu, že duše se jen na určitou dobu vybaví ze své tělesné schránky a v těle média může nastat záměna ducha. To je zjev vtělení duchů. Duše zemřelého nebo spícího živého člověka může zaujmout místo ducha média a použít jeho hmotného organismu, aby se dorozuměla s přítomnými osobami.

Při vtělení se zpravidla nejprve projevují ochranní duchové, dávající různé rady a poučení o záhadách života a smrti. Naši zemřelí přátelé s námi mluví ze záhrobí o zážitcích ze svého života, o životě v prostoru. Médium se probouzí zmateně a zvolna se rozptýluje.

Fluidický vliv nižších duchů ale obtěžuje média, způsobuje jim nevolnost po dobu transu i bolesti hlavy.